

14.6.2012

Honza Baloušek „jak to bylo na Erzbergu,,

Počasi v Rakousku stálo slušně řečeno za vyliž anál, chcalo jak zmrda 🚗 (děti dál radši nečtete), nicméně to nezkazilo naše nadšení ze závodů.. Ve čtvrtek, tedy první den, svítilo krásně sluníčko a my se šli zaregistrovat, což obnášelo asi 2 hodiny v brutální frontě na rakouský banány, kupodivu jsme to všichni přežili, ikdyž jsme měli obrovské problémy s dýcháním nejspíš díky nadmořské výšce.. Odpoledne následoval první doplňkový závod v palbě do kopce "Rocket ride" Tři výjezdy po sobě na čas, každý 2 pokusy.. Pod úpatím třetího výjezdu vykopaná díra a před ní mulda, takže buď zpomalíš a nezemřeš a nebo nezpomalíš a v nejlepším případě narazíš rám motorky v nejhorším koule a anál.. 😊

Nejvíc to tam sral Kvása, kterej vyjel 44. čas a dostal se finálových jízd (nej 48) z roštu po šesti naráz, kdy první tři postoupí dál.. Nakonec se probojoval i dalšího kola takže skončil asi 20. !!! Hustý.. 🙌 (Já byl tuším 58., Karel 100. a Wořech 146. z cca 500 jezdců). Odpoledne jsme ještě dostali možnost hromadně projet 13 km trasu prologu, kde jsme měli příležitost chvilka lítat za zádama Jervise, Knighta, Walkera, Tanaky nebo našeho kamaráda Boltona, kterej tam před Wořechem dělal z Knighta blbečka na jednom výjezdu..

🤔 Strašně se prášilo.. Trať je to nevídaně rychlá, kamenitá a nebezpečná (což se bohužel potvrdilo v následujících dnech dvěma vyhaslými životy...) Večer dorazila z Kadaně Mrkev 🤔 a šla se přihlásit.. V noci se z párty stanu vrátil do karavanu namol ožralej Karel a Wořech a při čištění zubů se chychotali jak dvě čtrnáctiletý holky, myslel jsem, že je oba připravím o panenství kuchyňským nožem.. V pátek ráno se jel první Prolog, svítilo slunce a předemnou startoval Kvása.. Vyrážím a po prvních dvou zatáčkách vidím pořadatele, jak mává vlajkama jak na prvního máje, Kvása tlačí zbytky motorky mimo trať.. Jedu relativně s rozumem, najednou dostanu nakopáno na šutrech do předku a libuju si, že mám namontovanej Tubliss na předku, předjíždím dva lidi a v mračnu prachu docvaknu třetího, ale tomu se práší za kočárem jak prase, takže to nemůžu pořádně rozbalit na nejdelší rovince, abych někam nezalít a dojíždím za nim.. V cíli zjišťuju, že jsem prorazil přední gumu.. Za chvíli přiletí Mrkev s proraženou zadní gumou.. 🚗 i tak mi nadělil 2s.. Končíme v pomyslné 3. řadě (Lukáš 125., Já 135.).. Ožralej Karel to dal na 335. místě, Wořech to nedal, Brácha si zapomněl GPS, takže zablodil, ale kdo zazářil to byl Kofy Onan, kterej se nasral na 475. flek!!! Klobou dolu.. 🙌 ... Večer jsme grilovali a mazali Kvásu všema mastma co jsme měli.. Odsralo to rameno...

...V sobotu ráno dorazili Prcna se Zábojem.. Je hnusně, Kvása jet nemůže, protože mu přirostla ruka k břichu.. Prší 🌧 a my jdeme na start druhého prologu.. Startuju za Kofim, kterej se minulej večer ožral jako to prase a řekl bráchovi, že všichni němci jsou čůráci a on je jejich generál.. 😊.. To neměl dělat.. Opět projíždím první dvě zatáčky a tradičně pořadatel mává vlajkama jako o život, německej bůh poslal Kofiho k zemi na stejném místě jako Kvásu.. 🤔 Jedu trochu rychleji než včera a předjíždím tři lidi, rakouskej Rákosníček (Rakousníček) je proti a posílá na mě mlhu co by se dala krájet a já nevím kam jedu, ale do cíle dojedu.. Lukáš přijede za chvíli, má oči jak zhuleněj angorák, protože jel bez brýlí.. Kvůli počasí ruší zbytek prologu a berou se výsledky ze včera... Kofikarel má rozmrdaný koleno a pajdá.. Hare Scramble nepojede.. Připravíme motorky na peklo a jdem brzo spát, teda krom Edráka, ten pozoruje do tří do rána s Prcnou a Zábojem, jak si rakouský selata dělají klouzačky ze stolů polévaných pivem.. Celou noc chčije a náš čeká ráno nejvymrdanější enduro závod na světě.. Už nemám sílu psát, takže dobrou.. pokračování příště.. 🚗

děti utíkejte spát, pokračujeme v krasojízdě..... 🐱 ... Tradičně se probouzím v sedm ráno a utíkám se vykadit na dámskej záchod..(Po Wořechovo nelidským výtvoru z prvního dne jsme celkem pochopitelně zakázali sraní v karavanu) V depu už chybí zlomenej Kvása, odjel večer s tím, že se na příští rok líp připraví.. V jeho případě by pomohla maximálně lobotomie mozku nebo kastrace na uklidněnou... 😊 Po návratu z hajzlu se nemůžu nepozastavit nad Edrákovo vínovými slipama jak z první třídy základky, na oplátku se on pozastavuje nad mým nedokonale oholeným penisem, což mě dostává ještě víc a přemlouvám ho, aby mi ukázal jak má vypadat správně oholené péro (Jistě si dokážete představit mohutný prales do jehož středu dopadl meteorit a vytvořil malou mýtinku, prostě něco jako orangután před operací prostaty). . Za stálého deště si jdeme vyzvednout nový čísla do závodu.. Kofihů číslo se proměnilo v horkej brambor, kterej si mezi sebou přehazuje brácha, Wořech a dokonce i neohrožený Prcna, který slavil předchozí večer úspěch svým východáckým šarmem u mladých rakušanek, škoda jen, že nevěděl jak německy říct, svojí klasickou větou: „Ty máš ale melounky“ .. Nakonec pojede Prasoň (brácha), protože je Karlovi podobnej.. Můžna uvařila polívku, tak se jí do sebe snažím nasoukat, ale jde to blbě, už jsem nervózní.. Plešatej úchyl Zábaj opět žadoní v karavanu o nabití svého chytrého telefonu, aby do něj mohl zase tupě koukat, za odměnu nám ukazuje své hrdinné zranění prdele, které utrpěl na diskotéce, když si dělal dobře vyvíječem páry.. :-D Už musíme na start, logicky volim bílé hadry, aby mi mohla doma Síma nadávat a měla co prát.. Narvu Camelback, Wořech mi udělá z kurtů lano na tahání a můžem vyrazit.. Před startem nás rozdělí do 10ti řad po padesáti, já s Mrkví jsem ve třetí, Edrák v sedmý a Libor v poslední.. Na start nás pouští stylem kdo dřív přijde ten dřív mele a my s Lukym meleme skoro poslední, takže získáváme výhodné místo v obří louži po kotníky.. Startovní rovinku srovnávali nejspíš minometnou palbou, je plná louží a velkých kamenů, takže bude o zábavu postaráno.. Startuje se se zhaslým motorem, první řada vyráží a hned na prvním výjezdu dochází k prvním masakrům.. Druhá lajna startuje a přicházíme na řadu my.. Startér startuje stylem, jako když chceš dělat z čokla čůráka a jenom naznačuješ, že mu něco hodíš, otočí se zády a když to nejmíň čekáš tak mávne.. START.. Po pár metrech nic nevidim, jsem zechcanej jak slepice, ale první výjezd dává naše řada jako jediná bez masakru.. Strhávám strhávačky a stejně nic nevidim, ale všechno projíždím celkem v pohodě, po chvílce dojedu k chumlu lidí stojícím před kamenitým výjezdem, kterej je ověšený jezci jak vánoční stromeček..

Balouch odpověděl/a:

„A je to v píči“, říkám si.. Celej chumel se svou nedočkavostí dotlačil až pod úpatí výjezdu, kde už nebyla žádná šance na rozjezd.. To jsou čůráci! Nakonec výjezd uzavřeli a tím se před nás dostali téměř všichni jezci startujících v zadních řadách.. „No to je na píču“, říkám si.. Rychle to otáčím.. První kamenový pole dloubu nějakýho mladýho němce do žeber řídítka a on nadává hysterka jedna.. Dál to celkem jde, než dorazim k výjezdu, kde čeká fronta a pořadatel to pouští po jednom.. Mrdáci z posledních řad jsou přede mnou a snaží se jak mravenečkové na mraveništi, nejde jim to.. Nově příchozí jezci to začínají ojebávat jinudy, ale já už jsem zaseklej ve frontě a čekám.. Smutně mávám na Lukáše, kterej to jede po vzoru ostatních po vrstevnici a mizí v dále.. Všichni strašně nadávají, je to prdel..Slušně povzbuzuji kolegy:“ Dělejte vy Mrdky zpíčený!“ Dostávám se na řadu a jedu kolmo nahoru, první Checkpoint a hodina v prdeli, ten první to nejel ani 10min....Dál to jde jako po másle.. Pěkný pasáže.. Lesíky, výjezdíky, Badewanne.. Zábava.. Lukyho potkávám jak do sebe souká redbull pod jedním megadlouhým výjezdem, doufá, že mu dá křídla, podle mě to nefunguje, tak jedu dál.. Další krásný úseky, fakt se mi to líbí, škoda těch mrdalů okolo, co tě všude brzdí ve frontách.. Clověk vůbec nemá čas na nějaký fyzický vypětí, pořád odpočíváš.. Záhy přichází nejtěžší pasáž závodu.. Prudkej výjezd bez rozjezdu do lesa s malým převisem a za ním kořenový pasáže a bahno co klouže jak namydlená píča.. Opět fronta.. Najednou slyším: „Čechu, máš lano?“ Nějakej páreček se rozhodl, že mi pomůže.. Super! Přede mnou jsou ještě 3 češi.. Luky přijel na konec fronty.. V následujících minutách předvádím největší Lachtaní baladu svýho života a dostávám se za pomocí spoluobčanů dál..

Checkpoint 7.. Další krásný pasáže po skalách a kořenech zakončená Snowboardistickou vložkou, kde bylo nutné slézt a s motorkou slidovat dolů..Došoupal jsem se do náruče nějakýho anglána, podáváme si ruce, řežeme se smíchy a jedeme dál.. Přijíždím k první NO HELP zóně.. Relativně prudký, sypký koryto do kopce plný velkých šutrů a motorek.. Chumel lidí čeká pod kopcem, moc se jim nechce, já bez váhání jedu a škrábu se nahoru, předjíždím jednoho čecha.. Nahoře si musíme pomáhat.. Na jednom šutru mi spadne řetěz a já jsem nasranej jak svině: „Tak to je konec!“ Pomyslím si.. Zmrdanej řetěz vyšukanej, rozprcanej!!! Asi jsem ho tím zaklel a on se nechal celkem snadno nasadit a já mohl sekci v poklidu dokončit..

Pokračuju dál a nahoře na mě čeká zase ten zmrd Rakousníček s mlhou.. Přijedu pod výjezd, kde stojí kupa jezdců a jen tak tupě zírají, nejspíš poztráceli koule v No help zóně a dál se jim nechce.. Z výjezdu jde vidět pouze první třetina, dál je vše zahaleno tajemstvím (mlhou).. No než se naděju přiletí nějaký ital bez předního blatníku a nasere to tam, jedu hned za nim nakopat Rakousníčka mezi nohy.. V pohodě.. Následuje ještě jeden takový výjezd, ale to už nás s Italem nerozhodí.. Checkpoint 8.. Vyjeli jsme až na samý vrchol Erzbergu, už nás čeká jen klesání, ale vzápětí nás zastaví záchranáři a dál nás nepouští kvůli bezpečnosti, děda nám gratuluje, že jsme kolem sedmdesátého místa a dává nám minerálku, kterou si s Italem připijíme a oslavujeme, že jsme to přežili..

Konec závodu.. Ještě se musíme dostat zpátky do depa, chčije jako kráva, cestou dolů potkávám stopaře z Jakubova a беру ho sebou.. Je mi zima jak prase, tak ho prosím „jestli by mě nemohl silně obejmout.. Dolů pokračujeme jak páreček buzerantů na líbáncích, ale na následující kontrole nás nemilosrdně rozdělí pořádková služba.. Klepu se jak ratlák a s klukama se potkávám ve frontě na vapku.. Přichází úleva.. Na první pokus můžeme být všichni spokojený.. Já dojel 71., Luky 118., Edrák 222. a brácha se protáhl z poslední řady na 232. místo.. V závodě nikdo z nás nic nezničil a ani se nezranil, což je důležitý.. Osobně jsem si na dno nesáhl, druhej den mě ani nic nebolelo, nebýt pár nesmyslných kokotin od pořadatelů dalo se to jet mnohem líp.. Např. za sucha by to bylo výrazně lehčí.. Každopádně je to celý neuvěřitelný zážitek plnej sandy a adrenalinu, báječně jsem se bavil.. Člověk ale musí nechat ambice doma, protože v regulérní rovině se to nedá ukočírovat.. Pořadatele zajímá pouze první desítka a pak už se děj vůle boží.. Už se těším na příští ročník, to budu všechno ojebávat ve velkém stylu ala Šampus.. Takže tolik k naší výpravě za nejpunkovějším enduro závodem na světě..

Za mě 🍊

P.S. Prodám KTM EXC 300 2012, jetá na chalupě, nevyužitáZn. Nespěchá..

